

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Det kræver, at de har noget økonomi at styre med, men efter hr. Pilgaard Andersens opfattelse skal pengene jo gå til arbejdsgiverne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende produktion og eksport af krigsmateriel [af Niels Helveg Petersen (RV) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 50. Fremsat 24/1 78).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det forslag til folketingsbeslutning, som tinget skal behandle nu, vedrører produktion og eksport af krigsmateriel. Baggrunden for forslaget er ifølge bemærkningerne, at det radikale venstre mener, at Danmark bør spille en mere aktiv rolle i bestræbelserne for at sikre en påbegyndende nedrustning. Forslagsstillerne mener, at bidraget hertil vil være en ny krigsmateriellov, og forslaget er da også vedlagt et udkast til en sådan ny lov.

Som det fremgår af folketingets forhandlinger så sent som i går, er det også regeringens opfattelse, at Danmark aktivt bør bidrage til at sikre freden og herunder bidrage til at skabe forståelse for det ønskelige i nedrustning. Danmark støtter de bestræbelser, der udfoldes med henblik på at reducere om-

fanget af våbenoverførsler. Men vi finder, at et skridt som det i det radikale venstres forslag beskrevne alene vil have mening som led i en samlet international nedrustningsaftale. Et isoleret dansk skridt vil kun have ringe, om overhovedet nogen, indflydelse på andre og langt mere betydelige våbeneksporterende landes holdning.

Regeringen har hidtil ment, at den gældende krigsmateriellov og våbenlov i det væsentligste har været et godt og tilstrækkeligt fundament for den førte våbeneksportpolitik, når man samtidig skal tage hensyn til danske forsvarsinteresser, til samarbejdet i NATO og til erhvervs- og beskæftigelsespolitikken.

Det centrale i det radikale venstres forslag er, så vidt jeg kan se, ønsket om, at der indføres et indspensabelt forbud mod eksport af krigsmateriel. De gældende bestemmelser om eksport af krigsmateriel findes ikke i krigsmaterielloven, men i våbenlovens § 6. Efter denne bestemmelse er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre bl. a. materiel til land-, sø- og luftkrig. Våbenloven indeholder ingen retningslinjer for, hvornår der bør gives tilladelse til eksport af krigsmateriel, men der er flere gange her i folketinget redegjort for den praksis, der følges i justitsministeriet.

Jeg finder det rigtigt ved den givne lejlighed at gentage, hvad der herom tidligere er sagt.

Efter praksis gøres enhver anmodning om våbeneksporttilladelse til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af dansk våbeneksportpolitik. Hovedprincippet heri har gennem en årrække været, at der nægtes eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigsriske begivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter, herunder borgerkrig eller væbnet undertrykkelse af befolkningsgrupper. Og endelig til lande, mod hvilke der af FN er vedtaget våbenembargo.

Den i overensstemmelse hermed førte restriktive våbeneksportpolitik, der i øvrigt er på linje med de øvrige nordiske landes, har i realiteten betydet et totalt eksportforbud over for en række lande, hvor der herskede forhold som netop nævnt. Der har hidtil stået et stort flertal i folketinget bag denne restriktive våbeneksportpolitik, og der synes ikke i de forløbne år at have manifesteret sig et behov